

Pública i episcopal

Dij, 3/02/2011 per Jordi Llisteri...

[Laeto animo](#)

No ho vaig sentir gaire bé la pregunta perquè tenia el periodista d'esquena i hi havia molt soroll. Però després de la benedicció de les [noves dependències](#) de la biblioteca del Seminari de Barcelona els mitjans audiovisuals van demanar unes declaracions a l'arquebisbe de Barcelona i al president de la Diputació. Em va sorprendre una de les preguntes, que venia a dir perquè la Diputació destina uns diners a finançar una iniciativa d'una entitat religiosa. Com si això fos un pecat.

La veritat és que Fogué (que va estar simpàtic saludant públicament el rector del seu barri) va respondre de manera molt encertada recordant que "encara que el patrimoni és de l'Església, és una biblioteca d'ús públic" i que "no era la única institució que no és de titularitat pública" que rep ajudes de la Diputació per una finalitat de conservació de patrimoni. El que estic segur és que si la sala de lectura hagués estat del Museu del Barça o del McDonalds, el periodista no hauria fet aquesta pregunta. O no li hauria preguntat perquè financien amb diners públics iniciatives d'entitats privades o d'empreses que tenen beneficis.

En aquest sentit va estar encertat l'arquebisbe Martínez Sistach en el seu parlament en l'acte inaugural, quan encara no li havien fet aquesta pregunta: "L'Església no té condició jurídica de ser pública, però quina institució més pública hi ha que l'Església? No s'impedeix l'entrada a ningú. Servint a tota persona, vingui d'on vingui". Doncs té raó, l'Església ja deu ser dels pocs llocs que queden en els per entrar no et demanen carnet, en un món en el que fins i tot les cadenes comercials tenen com a obsessió tenir-te fitxat i controlat amb carnets de fidelització.

No és gratuït, doncs, que la biblioteca del Seminari de Barcelona es digui "Pública i Episcopal".